

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การวิจัยภูมิปัญญาชาวบ้านที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังตะลุงนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ข้อมูลหลักในการวิจัย คือ บทเกี่ยวข้องหนังตะลุง จำนวน 150 บท โดยมีสาระการวิจัยดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1.1 เพื่อรวบรวมบทเกี่ยวข้องหนังตะลุง
- 1.2 เพื่อวิเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังตะลุง

2. ขอบเขตของการวิจัย

- 2.1 ขอบเขตด้านข้อมูล
บทเกี่ยวข้องหนังตะลุง จำนวน 150 บท
- 2.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา
วิเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ ที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังตะลุง ในด้านต่อไปนี้

2.2.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา

- 2.2.1.1 การใช้คำ
- 2.2.1.2 การใช้สำนวนโวหาร

2.2.2 ภูมิปัญญาด้านการสอน

- 2.2.2.1 กล่าวที่สอน

- 2.2.2.2 สิ่งที่สอน

2.2.3 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ

- 2.2.3.1 ภูมิปัญญาด้านความเชื่อ

- 2.2.3.2 ภูมิปัญญาด้านการสร้าง darmapun

2.2.3.3 ภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีศึกษาและรวมรวมข้อมูล

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นที่ศึกษาและรวมบันทึกของนักศึกษา จากเอกสารและแบบบันทึกสืบเชิงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

3.1.2 รวบรวมบทเกี่ยวข้องหนังตะลุงจากนายหนังตะลุงและผู้เขียนบทเกี่ยวข้องหนังตะลุงโดยการจดบันทึกและบันทึกแบบบันทึกสืบเชิง

3.2 วิธีจัดกระทำข้อมูล

3.2.1 ถอดแบบบันทึกข้อมูล รวมรวมข้อมูล

3.2.2 ตรวจสอบข้อมูล จัดพิมพ์ข้อมูล

3.2.3 จำแนกและวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.4 เสนอรายงานผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา

ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษาที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังตะลุง มีทั้งภูมิปัญญาด้านการใช้คำ ซึ่งมีทั้งการเล่นคำพวน การเล่นคำสัมพัส การเลือกสรรคำ และภูมิปัญญาด้านการใช้สำนวนโวหาร ซึ่งมีทั้งการใช้คุปนา การใช้คุปลักษณ์ การใช้อิตพาน และการใช้สัญลักษณ์

4.2 ภูมิปัญญาด้านการสอน

ภูมิปัญญาด้านการสอนที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังตะลุง จำแนกได้เป็น ๒ ประเท็ง กือ กล่าววิชสอน ซึ่งมีทั้งการสอนโดยตรง การสอนโดยอ้างของเก่า การสอนโดยผ่านเอวิสัย หรือธรรมชาติโภคนาถ การสอนโดยถ่ายทอดธรรม และสิ่งที่สอน ซึ่งนี้ทั้งปรัชญาเชิงวิถี วัสดิ และธรรมชาติโภคนาถ คุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคุณธรรมและจริยธรรมในพระพุทธศาสนา เช่น ความกตัญญูก)((((ว่าที่ ความสามัคคี ความเมตตาปราณี ความไม่ประมาท ความรักกิดพิจารณา ความรู้จักตน ความมีสังจะ ความเคารพในการศึกษา ความเชื่อในพระรัตนตรัย ความเข้าใจในความจริงของสรรพสิ่ง ความเชื่อกรรม และความภาคภูมิใจในศิลปะและธรรมของตน ฯลฯ

4.3 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ

ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องนี้คือสุจริตและความเชื่อ ซึ่งมีทั้งความเชื่อในสิ่งที่มีธรรมชาติ และความเชื่อในหลักธรรมสำคัญในพระพุทธศาสนา ภูมิปัญญาด้านการสร้างอารมณ์ขัน ซึ่งใช้กลวิธีใช้คำ ๒ แห่ง ๒ บุรุ และภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ โดยยกวิสัยหรือธรรมชาติโภคภารถ แล้วสรุปปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นเช่นนั้น การเชื่อมความโดยยกวิสัยหรือธรรมชาติโภคภารถแล้วสรุปปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นตรงข้าม และการเชื่อมความโดยการเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบของสิ่งหนึ่งว่าแตกต่างกับอีกสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่มีลักษณะร่วมกัน

5. อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยมีข้อที่น่าสังเกต ดังนี้

5.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษาที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการเล่นคำพวนซึ่งเนื้อความแสดงให้ความหมายใหม่ เช่น หลงตน - หลงตน, ใจนา - ใจใบ, กล่าวสึ้น - กลืนสาว ฯลฯ และการเล่นสำนัมผัสพิเศษแบบกลบบท คือ กลบท้อกยรบบริพันธ์ กลบทวัวหันหลักกลบทะบัดสะบัด เป็นภูมิปัญญาที่นำเสนอด้วยความกระหายทึ้งในฝีปากใช้คำพวน ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมการใช้ภาษาของคนภาคใต้ และการใช้รับอิทธิพลจากพ่อ "ยาดกิจ" หรือ "กลบทศรีวิบูลจิต" ต่ำรากกลบทะบันลักษณะของสังคมไทย

5.2 ภูมิปัญญาด้านการสอนที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องทั้งกลวิธีสอน ซึ่งมีหลายวิธี และเนื้อหาที่สอนซึ่งมีหลากหลาย เช่น แต่คงภูมิปัญญาให้กับการสอนและด้านอื่นของผู้ใช้เป็นอย่างดี เนื้อหาที่สอนซึ่งส่วนใหญ่เป็นคุณธรรมและจริยธรรมในพระพุทธศาสนา เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการสนับสนุนหรือห่วงใยพระพุทธศาสนาทั้งสองคันภากได้ได้เป็นอย่างดี

5.3 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องทั้งภูมิปัญญาด้านความเชื่อ ภูมิปัญญาด้านการสร้างอารมณ์ขัน และภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ นอกจากจะแสดงถึงภูมิปัญญาของผู้ใช้แล้วมีข้อสังเกตบางประการ คือ

5.3.1 ภูมิปัญญาด้านความเชื่อ ซึ่งมีทั้งความเชื่อในสิ่งหนึ่งอีกธรรมชาติและความเชื่อในหลักธรรมในพระพุทธศาสนา เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความหลากหลายและการผสมผสานทางวัฒนธรรมของชนเผ่านี้

5.3.2 ภูมิปัญญาด้านการสร้างอารมณ์ขัน โดยใช้คำ ๒ แห่ง ๒ บุรุ ปรากฏเมื่อในบทเกี่ยวข้อง แสดงว่าชาวบ้านมีอารมณ์ขัน ซ่างกิด รู้จักมุขย์ และรู้จักต่านี่เสียดสีกัน

5.3.3 ภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ ซึ่งมีทั้งการเชื่อมความโดยกว้าง หรือ ธรรมชาติ โลกกว้าง เชิงเปรียบเทียบหรือเด็กต่าง และเชื่อมความโดยการเปรียบเทียบของ สองอย่างที่มีลักษณะร่วมกัน แสดงถึงความช่างสังเกต รู้จักวิเคราะห์ ถึงเคราะห์ของผู้ใช้ ภูมิ สมบัติดึงดักส่วนลดสืบสาน เพราะเป็นสิ่งที่เป็นเครื่องห่อการสร้างสรรค์งานและการดำรงชีวิต

6. ข้อเสนอแนะ

หากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

6.1 ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา ทั้งด้านการใช้คำ และการใช้สำนวนโวหาร ขณะเดียวกันควรให้ความรู้ด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะการใช้คำ การใช้สำนวนโวหาร และการใช้กลอนแห่งผู้เด่นบุพณังตะสุน นายหนังตะสุน และสังคมด้วย

6.2 ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านการสอน ทั้งกล่าวส่อนและสิ่งที่สอน และควรให้ความรู้ด้านหลักธรรมค่าสอนในพระพุทธศาสนา ทั้งแก่ผู้แต่งบทเกี้ยวขอ และนายหนังตะสุน และสังคม

6.3 ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ทั้งด้านความเชื่อ การสร้างอาชรมย์ขัน การเชื่อมความ และควรให้ความรู้ด้านคังก์ต่าวนี ทั้งแก่ผู้แต่งบทเกี้ยวขอ นายหนังตะสุน และสังคม

7. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ดังนี้

7.1 ควรวิจัยภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ที่ปราญในวรรณกรรมหนังตะสุนให้ลึกซึ้ง และกว้างขวางยิ่งขึ้น

7.2 ควรวิจัยอิทธิพลของตัวรากที่รากที่ริบบุกพิทที่มีต่อวรรณกรรมหนังตะสุน

7.3 ควรวิจัยภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ ที่ปราญในวรรณกรรมพื้นบ้านภาคใต้ให้ กว้างขวางยิ่งขึ้น

7.4 ควรวิจัยอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่มีต่อภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้